

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 354
din 29.04.2020

Dosar nr.: 525/2019

Petiția nr.: 3968/11.07.2019

Petentă: Fundația Szekler Monitor

Reclamat:

Obiect: mesaje și comentarii discriminatorii împotriva comunității maghiare pe rețeaua facebook

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

Fundația Szekler Monitor – Piața Libertății nr. 22, Gheorgheni, județ Harghita

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

II.

III. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Defăimarea comunității maghiare prin publicarea unor mesaje și comentarii degradante la adresa comunității maghiare

IV. Procedura de citare

2. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3968/22.07.2019 și 4274/22.07.2019, a citat părțile pentru data 27.08.2019.

3. Totodată, prin intermediul adresei 3968/22.07.2019, petentului i s-a pus în vedere să depună o copie a actului de constituire a fundației. Până la momentul pregătirii dosarului, petentul nu a dat curs solicitării însă, în cuprinsul dosarului 132/2019, soluționat de Colegiul director prin Hotărârea 749/2019, cu soluția de admitere a excepției calității procesuale active, reiese că obiectivul fundației petentă este de promovare a valorilor spirituale regionale, cunoașterea, păstrarea și dezvoltarea tradițiilor regionale, sprijinirea și susținerea utilizării limbii materne ca element esențial al culturii, în toate domeniile vieții.

4. Procedura legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la comportamentul reclamatului pe care îl consideră ca fiind discriminatoriu, degradant și hărțuitor față de comunitatea maghiară din țară, prin publicarea unor mesaje

discriminatorie, degradante și hărțuitoare. Criteriile de discriminare indicate de petentă sunt de apartenență la o comunitate etnică, respectiv la o religie.

6. Fundația reclamată urmărește activitatea petentului, după ce li s-a atras atenția asupra faptului, că are o activitate constant antimaghiară pe Facebook, publicând tot felul de texte (proprii și preluate de la alții), prin care defăimează comunitatea maghiară din România și organizațiile acesteia, incită la ură și discriminare împotriva acestora prin afirmații mincinoase și prin răstălmăcirea unor fapte și întâmplări. Această activitate o derulează în primul rând pe Facebook, unde are două pagini proprii (sub nume propriu), respectiv o pagină a unei asociații (Calea Neamului) fondată și condusă de acesta.

7. În interval monitorizat petenta a observat că toată activitatea sa este legată de comunitatea maghiară și limba maghiară, fie prin acțiuni îndreptate împotriva acestora, fie prin alte acțiuni prin care susține că ar contracara activitatea antiromânească a acestora.

8. Petenta precizează că în întreaga sa retorică, reclamatul folosește termeni aparent creștini (deseori se exprimă ca un preot, respectiv face apel la credință, Dumnezeu, etc.) în contradicție evidentă cu activitatea sa total necreștinească, bazată pe ură și incitare la ură.

9. Astfel, petenta susține cu titlu de exemplu în anexele la sesizare, o serie de texte publicate pe cele două pagini. Aceasta precizează că înțelege să-l reclame nu numai pentru exemple concrete, ci pentru întreaga sa activitate derulată atât pe Facebook cât și în practică, și solicită C.N.C.D. ca la soluționarea prezentei petiții să aibă în vedere postările și comentariile ulterioare depunerii acestei petiții:

10. *"În data de 7 februarie a publicat un text mai lung intitulat "Teritoriul" (Anexa 1), în care situându-se pe un poziție fundamentalist-religioasă neagă faptul că în România există regiuni multietnice, respectiv își etalează niște idei realmente naziste, exclusiviste, de superioritate a etniei române în țară, catalogând cetățenii care aparțin altor etnii niște simplii "musafiri" tolerați (dar numai în cazul în care se comportă conform ideilor sale).*

11. *În data de 16 martie a publicat un text intitulat "Nu uit, nu iert", o lungă incitare la ură împotriva maghiarilor prin afirmații neadevărate despre comuna Virghiș, sugerând că acela ar fi fost inițial populat de români, care au fost uciși, alungați, maghiarizați, etc. și astfel s-ar fi ajuns la actuala componență etnică, afirmații evident neadevărate, fără vreo bază istorică, având singurul scop de a incita. Aceste afirmații neadevărate sunt dublate de un ton patetic, menite a contribui la efectul scontat, acela de a incita românii împotriva maghiarilor.*

12. *În data de 18 martie a publicat un citat din publicistica lui Eminescu (Anexa 3), despre care se știe că în general a fost una exagerat naționalistă, în multe cazuri antisemită. În citatul respectiv se fac afirmații denigratoare despre maghiari, cu unicul scop de a denigra, jigni. De aceea președintele fundației noastre a raportat postarea respectivă la Facebook pentru afișarea de discurs de ură, iar moderatorii au găsit raportarea fundamentată, astfel au șters postarea respectivă, așa cum se poate vedea pe pagina 2 din anexă.*

13. *În data de 1 aprilie a publicat un text (Anexa 4) despre faptul că în Parlament se va discuta proiectul Codului Administrativ, făcând despre acela afirmații mincinoase pe bandă rulantă (dacă se adoptă, atunci limba maghiară va fi limbă oficială în România, că adoptarea lui ar fi echivalent cu cedarea Transilvaniei către Ungaria, că în urma adoptării se va produce o epurare etnică în administrația centrală, că acel Cod ar afecta suveranitatea țării, etc, etc.). Există două posibilități: ori autorul nu cunoaște prevederile codului și face afirmații în necunoștință de cauză cu rezultatul că incită împotriva*

maghiarilor, ori le cunoaște și minte cu premeditare cu scopul de a incita. Oricare ar fi cazul, rezultatul este că cititorii au făcut comentarii discriminative, degradante și de ură la adresa maghiarilor, așa cum se poate vedea în paginile 2-4 din Anexa 4. Cele mai relevante le-am și marcat în anexă, dar se poate afirma la modul general, că cititorii au fost dezinformați, manipulați de către autor.

14. În data de 19 aprilie a publicat un nou text pe subiectul Codului Administrativ (Anexa 5), în aceeași notă, repetând aceleași neadevăruri și incitând atât împotriva maghiarilor cât și a politicienilor "trădători" care le fac "concesii". Din comentariile la acest text rezultă că autorul și-a atins scopul și de această dată, cititorii fiind indignați de cele scrise de el (neștiind că acelea nu sunt adevărate), formulând acuze la adresa celor vizați de autor.

15. În data de 20 mai a publicat un nou text lung și instigator (Anexa 6), care este neadevărat de la cap la coadă (afirmații gen extremiștii maghiari vor să înconjoare județele Harghita și Covasna cu sârmă ghimpată, că înainte de 1989 aceste două județe aveau populație preponderent românească, etc.). Scopul postării textului nu se poate nega, de vreme ce condamnă și stigmatizează maghiarii (la modul general) pentru fel și fel de lucruri, pe care în mod evident nu le-au făcut, cum ar fi "maghiarizarea forțată a oamenilor", maghiarizarea numelor românilor din cimitire, etc. Este și asta o incitare la ură împotriva maghiarilor, făcută pe un ton patetic, făcând apel și la sentimentele religioase ale cititorilor.

16. În data de 22 mai a publicat o nouă postare incitatoare și denigratoare (Anexa 7), în care - alăturând imaginea unei clopotnițe în stare deplorabilă (fără să arate locația acestuia) și un monument funerar (cu locația iarăși nespecificată) - susține din nou că "românii" sunt persecutați de "maghiarii" chiar și după moarte, numele lor fiind maghiarizate. Iar scopul este atins și de această dată, așa cum se poate vedea citind comentariile la postare, în care se afirmă despre maghiari (la modul general) că se nasc cu sentimentul de ură față de români, nu există ungar care să nu fie caracterizat de ură, sunt crescuți în ură, etc. De fapt comentatorii își proiectează ura lor față de maghiari asupra acestora, afirmând (fără vreo justificare) că "maghiarii" urăsc "românii". Mai mult, în comentariile la această postare apare și ura interconfesională.

17. În afirmații degradante, denigratoare la adresa catolicilor. În fine sunt și comentarii care pun sub semnul întrebării granițele de stat ale României, consfințite de Constituție.

18. În data de 24 iunie a ținut să se manifeste cu privire la un eveniment la care nu a participat, despre care a aflat numai din niște relatări partizane, eveniment întâmplat în orașul Gheorgheni, unde are sediul și fundația noastră și despre care avem informații verificate. Este vorba despre un festival care s-a desfășurat pe durata a trei zile în mai multe locații, puse la dispoziția organizatorilor în baza solicitării lor. Unul dintre aceste locații era curtea interioară a Casei de Cultură, pentru care a fost încheiat anticipat un contract de închiriere. Datorită faptului că a început să plouă, administrația casei a pus la dispoziția organizatorilor holul, acela fiind de dimensiuni asemănătoare curții, unde programul s-a desfășurat normal. Ulterior însă s-au găsit nemulțumiți care au postat pe Facebook relatări denigratoare la adresa autorităților locale, iar în baza acestora a postat un text și persoana reclamată de noi (Anexa 8). În text sunt blamați autoritățile locale (care nu au avut nimic de a face cu cele întâmplate) pentru faptul că nu au deschis sala de spectacole și se dă întâmplării o tentă naționalistă, sugerând că "ungurii" i-au discriminat pe "românii", cea ce pur și simplu nu este adevărat. Se mai sugerează la fel fără a încerca măcar o argumentație, că "incidentul" era pus la punct dinainte, făcând parte dintr-un

"plan". Autorul nu știe, dar vizibil nici nu-1 interesează ce s-a întâmplat aici în concret (de exemplu: a lăsa participanții în sala mare nu e o chestie de a deschide o ușă, ci de a convoca personal suplimentar "de îndată", cea ce înseamnă cheltuieli suplimentare, etc., ca să nu vorbim de faptul că organizatorii au fost cei care nu au dorit din start să contracteze sala mare), se folosește de pretext pentru a incita împotriva "maghiarilor". Și o face cu succes și de această dată, dovadă sunt comentariile la postare (în care se vorbește de umilirea românilor în țara lor, despre "ungurii" care sunt vicleni, etc.).

19. Tot în data de 24 iunie persoana reclamată postează un text lung despre presupusele maghiarizări care se întâmplă în județul Bacău (Anexa 9), amestecând fapte reale (cum ar fi acela că mai multe organizații neguvernamentale organizează cursuri de limba maghiară pentru doritori în afara orelor de program) cu minciuni (gen: Ministerul Educației participă în maghiarizarea românilor din județ, convingându-le că ei de fapt sunt maghiari). În mod evident autorul nu posedă cunoștințele necesare pentru a prezenta o imagine reală a învățământului în limba maghiară din județul Bacău, dar pe de o parte Facebook-ul oricum nu este locul potrivit pentru așa ceva, dar pe de altă parte e clar că persoana reclamată nici nu urmărește asta, scopul lui fiind de a incita la ură și la discriminare împotriva maghiarilor, de vreme ce "dezvăluie" ceva ce nu s-a încercat să se țină secret, respectiv insinuează că ar fi ilegale niște activități care nu sunt. De exemplu numește "școli ilegale" acele locații, aflate în proprietatea unor organizații neguvernamentale, în care se desfășoară cursuri opționale de limbă maghiară, de parcă a preda această limbă ar fi contrară legii. Și cu toate că cele relatate s-au întâmplat cu mulți ani în urmă, se creează impresia că ar fi vorba de ceva recent, ceva periculos, iar cititorii au fără doar și poate această percepție, așa cum reiese din comentarii, care vorbesc de "vremuri grele" (de parcă le-ar afecta negativ că sunt copii în județul Bacău care învață limba maghiară) sau afirmă fără vreo logică, că "ăștia vor să ne maghiarizeze pe toți".

20. În data de 27 iunie persoana reclamată a publicat un text despre cimitirul eroilor din Valea Uzului (Anexa 10), în care iarăși prezintă în mod deformat realitatea, cea ce are ca efect comentarii corespunzătoare. Chiar în prima frază zice că o delegație a Ministerului Apărării din Ungaria se va deplasa la cimitir, ignorând un detaliu important, anume că după ce reprezentanții celor două state s-au întâlnit la București au căzut de acord ca o delegație comună să se deplaseze acolo. Astfel a creat impresia, că acea delegație se deplasează acolo singur, din proprie inițiativă, ignorând în mod ostentativ autoritățile române. Ca reacție imediat apar comentarii de gen: "Ce caută ministerul apărării al unui stat străin pe teritoriul României?" sau "Acești Domni de la Budapesta vin așa de capul lor aici ca și la o casă pustie?", iar autorul nu intervine nici atunci când observă că cei care comentează au înțeles greșit situația, de unde rezultă că a creat în mod intenționat această situație, pentru a incita la astfel de comentarii. Mai mult, tace și după ce apar comentarii amenințătoare gen: "Când vin? Când vin să venim 30.000."

21. În continuare bagatelizează faptul, că cele 50 de cruci de beton au fost amplasate cu încălcarea tuturor regulilor posibile (așa cum au consemnat acest lucru în adrese oficiale inspectoratul de stat în construcții, prefectul județului Bacău și Ministerul Culturii) și incriminează faptul că în anii '90 cei din Sânmartin au înlocuit crucile de lemn deteriorate cu unele noi, operațiune care nu necesită vreo autorizație. La fel ignoră în totalitate faptul că în conformitate cu comunicatul oficial ONCE, în acel cimitir au fost înhumați 11 soldați de etnie română, astfel amplasarea celor 50 de cruci de beton (pe deasupra cu inscripția:

"erou roman necunoscut", pe când numele celor 11 sunt cunoscute) este nu numai ilegal dar și complet fără rost, mai mult, reprezentând o falsificare a istoriei, inducând în eroare vizitatorii cu privire la numărul românilor înhumați acolo.

22. în fine (având în vedere faptele violente petrecute în data de 6 iunie în cimitir) la sfârșitul textului formulează și o amenințare voalată la adresa celor care au ceva împotriva celor 50 de cruci de beton.

23. Comentariile au curs la acea postare așa cum se putea preconiza, degradante, amenințătoare, de ură, etc. față de maghiari, iar autorul nu a intervenit de loc, când era evident că cei care comentează nu cunosc niște fapte, cum ar fi dreptul internațional cu privire la cimitirele de război, acordul româno-maghiar pe această temă, etc.

24. în data de 28 iunie persoana reclamată mai publică un text lung, dezinformator și instigator, despre o recentă sentință a tribunalului Prahova, privind hotarul administrativ dintre județele Neamț și Harghita (de fapt între localitățile Bicz Chei și Gheorgheni). Textul este iarăși neadevărat de la cap la coadă, pentru că din datele publice care se regăsesc pe portalul instanțelor de judecată (portal.just.ro) rezultă (a se vedea dosarul nr. 1417/105/2011*) că:

25. procesul nu a fost inițiat de ..., președintele consiliului județean Harghita, ci de municipiul Gheorgheni;

26. obiectul procesului nu este trecerea Cheilor Biczului din administrarea județului Neamț în cea a județului Harghita, ci constatarea nulității unui proces verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ dintre municipiul Gheorgheni și comuna Bicz Chei;

27. nu se poate trage nici o paralelă între cele petrecute în urmă cu câteva săptămâni la Valea Uzului și un proces administrativ care a început în anul 2011.

28. Astfel afirmând că Cheile Biczului ar fi a doua Valea Uzului și că asta nu e o simplă dispută administrativă pentru că este o altă "cheie" aici, autorul de fapt induce în eroare cititorii, dând o tentă etnică acestui caz. Și având în vedere preocuparea sa permanentă, cititorii reușesc ușor să descifreze "mesajul" autorului și se lansează imediat în atacuri la adresa "ungurilor": "UNGURII ASTIA SUNT NEBUNI DE LEGAT", "Nu îi oprește nimeni pe acești cretini??", etc.

29. Și un amănunt important legat de această dispută teritorială: Cheile Biczului au aparținut mereu de Gheorgheni, disputa s-a iscat datorită faptului că comuna Cheile Biczului a formulat pretenții asupra sa, deci nu este vorba de vreo pretenție teritorială a județului Harghita față de Neamț, ci exact invers.

30. Si ca să nu lase "cheia" în suspans, persoana reclamată publică a doua zi (deci 29 iunie) încă un text pe aceeași temă (Anexa 12), în care își expune ideile absurde, fără vreo tangență cu realitatea, dar perfect corespunzătoare pentru a ilustra ideile sale negative, degradante la adresa "ungurilor": Cheile Biczului este primul pas, iar scopul final este refacerea granițelor Ungariei Mari. Iar suprema - dar și singura - dovadă în acest sens este "faptul" că autorul citește gândurile liderilor comunității maghiare. Astfel avem iarăși de a face cu afirmații mincinoase, dar în același timp denigratoare și degradante, care trezesc sentimente asemănătoare și în cititori, așa cum se poate vedea în comentarii: "Niște automuie vor...", "O să le dăm un par în cap ...", "Noi românii suntem stăpâni", etc.

31. Mai mult, a doua zi (deci pe 30 iunie) revine cu un nou text pe aceeași temă (Anexa 13), lăudând participanții la o manifestare organizată în Piatra Neamț, care au protestat ca

"simbolul județului, Cheile Bicazului, să nu fie trecut în mod arbitrar la Harghita". Trecând peste detaliul că până acum nimeni și nicăieri nu a numit Cheile Bicazului simbolul județului Neamț (de vreme ce nu a aparținut niciodată de acel județ, al cărui simboluri sunt Cetatea Neamțului sau vestitele mănăstiri), este un lucru foarte periculos a numi "arbitrar" o sentință a unor judecători din Ploiești, care nu pot fi bănuți de sentimente antiromânești, au judecat corect acest caz. Astfel organizatorii aceluia protest pe de o parte au indus în eroare niște cetățeni care nu cunosc realitatea din teren, dar - cea ce este mai important - pe de altă parte au adus atingere statului de drept, în care sentințele judecătorești nu se dispută, nu sunt numite arbitrar ci se aplică. Iar comentariile la acest text sunt halucinante, unii dintre autorii lor se tem pentru integritatea teritorială a țării, de parcă județul Harghita nu ar fi tot un județ din România, pe când ceilalți dau frâu liber la sentimentele lor antimaghiare, ca de exemplu: "Oamenii urâți veniți din sterpe, nu vor reuși niciodată, sunt urâți și sterpi, și pe dinăuntru".

32. *În data de 5 iulie persoana reclamată publică încă un text mai lung (cu titlul sugestiv: "Stop Ungaria în România", a se vedea anexa 14), de fapt o invitație la un miting de protest care urma să aibă loc în după-amiaza zilei de 7 iulie la București, împotriva Codului Administrativ despre care era vorba și la punctul 4.4., adoptat prin Ordonanță de Urgență de către guvern. Asta este iarăși un șir lung de acuzații fără vreun temei, tocmai bune pentru a incita cititorii la ură și discriminare împotriva comunității maghiare din România și a organizațiilor reprezentative ale acestei comunități. În mod evident nici una dintre acele acuzații nu pot fi demonstrate de către autor, pentru că nu există primărie în care angajații să nu cunoască limba română (asta fiind una din criteriile de angajare), Ungaria nu solicită autonomie pentru Ardeal, etc. Dar exact ca în celelalte cazuri, textul își atinge scopul, pentru că este urmat de zeci de comentarii ale unor persoane induse în eroare de către autor sau care sunt la rândul lor din start xenofobi și se folosesc de ocazie pentru a-și etala sentimentele. Aceste comentarii sunt unele discriminative, altele veritabile discursuri de ură, sau jignitoare și degradante la adresa maghiarilor sau ale organizației care reprezintă această comunitate în Parlament, așa cum se poate vedea în anexa 14 (gen: "Afară, afară cu UDMR din țară", "UDMR, această organizație criminală", "Afară din România și să plece în hun-garia!" sau "va fi război").*

Susținerile reclamatei:

33. Reclamatul susține în punctul său de vedere, depus la dosar, înregistrat cu nr. 4923/27.08.2019, că, pe lângă profesia sa de medic stomatolog, în timpul liber, de 5 (cinci) ani organizează diverse acțiuni social-caritabile și comemorative sau aniversare în zona județelor Harghita, Covasna și Mureș. În acest sens, în 19 august 2016, a înființat Asociația Calea Neamului, ale cărei scopuri sunt păstrarea și dezvoltarea identității naționale a românilor, în special din județele Covasna, Harghita și Mureș din punct de vedere spiritual, cultural, educațional și economic.

34. În mod insidios, petenta afirmă că „toată activitatea” ar fi „legată de comunitatea maghiară și limba maghiară, fie prin acțiuni îndreptate împotriva acestora”.

35. Reclamata susține că, prin postările generale de pe facebook nu a exprimat în niciun fel ideologii extremiste, șovine, xenofobe sau naziste, așa cum susține, în mod eronat, petenta.

36. Astfel, încă din perioada studenției desfășurată la Târgu-Mureș, reclamatul a fost preocupat de promovarea tradițiilor românești în rândul generației tinere, organizând, ca reprezentant al unor grupări civice, spectacole folclorice și diferite conferințe pe teme identitare și religioase. De asemenea, împreună cu colegii săi din Liga Studenților, în calitate de reprezentant al Ligii Studenților de la Facultatea de Stomatologie, a organizat primele alegeri uninominale studențești la cele trei universități din Târgu-Mureș: U.M.F Târgu-Mureș, Universitatea Petru Maior și Universitatea de Arte.

37. Începând cu anul 2014, reclamatul a desfășurat o serie de activități patriotice și filantropice, cu precădere în județele Covasna și Harghita. În acest sens, cu ajutorul a sute de prieteni din întreaga țară, a dăruit copiilor și bătrânilor nevoiași câteva tone de alimente de bază, daruri de Crăciun și Sfântul Nicolae, precum și premii de sfârșit de an școlar elevilor. Acestea au ajuns la Așezământul Casa Sfântul Iosif din Odorheiu Secuiesc, aflat în grija Congregației greco-catolice „Inimi neprihănite”, la Așezământul de bătrâni din Hăghig, în localitățile Săcel, Vidăcuț, Dobolii de Jos, Dobârlău Vale, Doboii, Valea Mare, Păpăuți, Zagon, Zăbala, Voinesti-Covasna, Livezi, Mărcuș, Târgu-Secuiesc, Sfântu-Gheorghe, Chichis, Brețcu, Mărtănuș, Ojdula, Ozun, Gheorgheni, Ghimeș-Făget. În multe cazuri, aceste daruri au fost date și persoanelor de altă confesiune decât cea ortodoxă, precum și familiilor mixte sau persoanelor de etnie maghiară (mai multe despre activitățile sale au fost depuse prin Anexa 5).

38. Referitor la motto-ul de pe pagina Facebook: “Cu Dumnezeu înainte pentru biruința Neamului Românesc”, reclamatul solicită să se ia act de următoarele:

- ✓ Răstălmăcirea șovină a petentei prin afirmația că “în practică înseamnă biruința românilor asupra ungurilor” este de-a dreptul halucinantă!;
- ✓ Expresia “biruința Neamului Românesc”, în context spiritual, are semnificația indubitabilă de izbândă în lupta cu noi înșine, pe calea mântuirii întru Hristos. Nu are nicio legătură cu alte popoare, comunități sau grupuri etnice;
- ✓ Biruința, în context spiritual, nu înseamnă luptă între popoare, comunități sau grupuri etnice.

39. În continuarea punctului de vedere depus, reclamatul analizează punctual și contraargumentează susținerile petentei.

40. Prin textul prezentat la anexa 1 reclamata susține că și-a exprimat o viziune religioasă, în baza dreptului la liberă exprimare și al libertății de conștiință, asupra art. 1, alin. 1 din Constituția României, care prevede că „România este stat național suveran și independent, unitar și indivizibil”, și art. 3, care expune în mod clar și limitativ unitățile administrativ teritoriale, organizarea teritoriului putându-se face numai în județe, municipii, orașe și comune.

41. *Afirmația conform căreia județul Harghita nu este unul multiethnic din perspectiva prezentată are ca scop de a arăta că județul respectiv este parte din teritoriul național românesc și că, politic, aparține cetățenilor români și nu poate fi revendicat pe criterii etnice. Altminteri, prin reducere la absurd, ar trebui să afirmăm că multe localități din jud. Constanța sunt „teritorii turcești”, că orașul Târgu Frumos (jud. Iași) este „teritoriu rusesc” (având în vedere numărul mare de ruși lipoveni) sau că anumite comune din jud. Suceava sunt „teritorii poloneze”. Ele sunt toate teritorii românești, indiferent de etnia locuitorilor acestora, fără a se aduce în vreun fel atingere drepturilor lor în calitate de minorități naționale, care sunt protejate de către legislația românească și internațională.*

42. Teritoriul național nu aparține oamenilor per se, ca proprietate individuală, ci statului, ca entitate politică, ai cărui cetățeni sunt toți români, România fiind stat național. Chiar dacă avem cetățeni de origini etnice diferite (maghiară, germană, turcă, tătară etc.), aceștia sunt cetățeni români. Astfel, considerăm că petenta face o interpretare nepotrivită, ignorând prevederile Constituționale și diferența dintre etnie și cetățenie.

43. Textul din anexa a doua nu este în niciun fel „o lungă incitare la ură împotriva maghiarilor”, ci doar o scurtă evocare despre situația comunei Vârghiș din jud. Covasna, localitate care a fost supusă în perioada 1940-1944 unui amplu proces de deznaționalizare și maghiarizare forțată de către regimul criminal totalitar și fascist al amiralului Miklos Horthy. Dacă am admite că doar termenul de „maghiarizare” ar fi discriminatoriu față de etnia maghiară, ar însemna că orice referire la procesul de rusificare din Basarabia din perioada 1812-1918, respectiv 1944-1989, ar fi un atentat la adresa comunității ruse, sau că simpla referirile la comisile de românizare din perioada celui de-al Doilea Război Mondial ar fi o jignire adusă românilor, ceea ce ar fi cu totul absurd.

44. În mod constant, am oferit informații despre regimul horthyst din Ardealul de Nord (1940-1944), regim totalitar care se face responsabil de uciderea a mii de români și evrei. Astfel de măsuri extremiste (crime, deportări, maghiarizare forțată) au fost instituite și față de populația evreiască din Ardealul de Nord, care de asemenea a fost supusă fenomenului de deznaționalizare, de obligare la muncă forțată, de trimitere în lagăre de concentrare și de exterminare.¹

45. Fenomenul de maghiarizare este unul intens dezbătut în istoriografie. Specialiștii au studiat urmările nefaste ale Dictatului de la Viena, în urma căruia s-a instaurat în Ardeal dictatura fascistă a criminalului de război Miklos Horthy. Represiunea aceluia regim s-a soldat cu nenumărate victime umane, totodată foarte mulți români fiind nevoiți să-și părăsească locurile natale din cauza persecuțiilor la care erau supuși. Aceste crunte realități le regăsim și la Vârghiș, trupele horthyste obligându-i, spre exemplu, pe românii din sat să-și dărâme biserică ortodoxă construită în perioada interbelică și să-și părăsească credința ortodoxă prin trecerea forțată la alte culte religioase, iar școala în limba română a fost închisă. Abuzurile au continuat și în timpul dictaturii comuniste, mai ales în perioada Regiunii Autonome Maghiare.

46. După revoluția din decembrie 1989, presiunile asupra populației de etnie română s-au făcut din nou simțite, fiind cunoscut faptul că foarte mulți profesori români și preoți ortodocși au fost nevoiți să părăsească județele Harghita și Covasna, fapt semnalat și de Parlamentul României, prin Raportul Covasna-Harghita din 1991.

47. Referitor la fenomenul maghiarizării numelor de pe crucile care marchează mormintele românilor aduc în atenție, pe lângă cazul din Vârghiș, unde în cimitirul bisericii vechi ortodoxe scăpată de prigoana fascisto-horthysta se află decedați din familii românești având numele românesc înscris în limba maghiară (de exemplu Papuk în loc de Papuc), și cazul din cimitirul ortodox din Doboi, jud. Harghita, în acest sens pronunțându-se și un raport-studiu sociologic, efectuat sub egida Centrului pentru Studii Etnice al Academiei Române, de o echipă condusă de profesorul universitar Radu Baltasiu. Așadar fenomenul maghiarizării nu este inventat de mine, ci este semnalat în mai multe studii și lucrări științifice (vezi Anexa 1).

¹ Raport final / Comisia Internațională pentru Studiarea Holocaustului în România, Iași, Polirom, 2004, pp. 259- 286.

48. Sunt acuzat de Fundația Szekler Monitor că am postat un citat din publicistica lui Eminescu, despre care, spune petenta, „în general a fost una exagerat naționalistă, în multe cazuri antisemită”. Resping categoric aceste aserțiuni, care aduc jigniri grave modelului exemplar al culturii române, Mihai Eminescu.

49. Scopul pentru care am postat citatul respectiv a fost acela de a arăta motivul pentru care Eminescu a fost urmărit de autoritățile austro-ungare. Astfel de acuze, care au mai fost formulate în unele medii, vădesc o neînțelegere a viziunii eminesciene. Reputatul istoric Ion Aurel Pop atrage atenția că nu putem face judecăți de valoare, omițând contextul general al epocii în care aceste texte au fost scrise. În cuvântul rostit la Sesiunea solemnă dedicată comemorării lui Mihai Eminescu „125 de ani după Mihai Eminescu” (16 iunie 2014, Aula Academiei Române), președintele Academiei Române spunea:

50. “Se știe că Eminescu a exprimat idealurile generației sale, sintetizate în curentul romantic. Să vedem ce idei au exprimat alți poeți (autori) romantici din regiune. Taras Șevcenko - poetul național ucrainean - scria, pe la 1838, în poemul Kateryna: „Nu vă iubiți cu muscali,/ Fete sprâncenate,/ Că muscalu-i străin vouă/ Joc de voi își bate!”. Alexandru Sergheevici Pușkin, exilat în Basarabia, dar beneficiar al unui regim de bejenie princiar, scria cu dispreț, pe la 1821, că moldovenii erau „țigani nomazi” și că Basarabia era sfântă numai pentru că era aureolată de „slava rusească”. Tot el, poetul, se vedea pe sine între moldovencele cochete ca un zeu printre imbecile, iar printre moldovenii triști ca un leu între maimuțe, sau ca un armăsar arab într-o turmă smerită de măgari. La aceste jignitoare gânduri (exprimate poetic) față de români, Vasile

51. Alecsandri le-a alăturat pe ale sale, la fel de tăioase (tot în formă poetică). Petofi Sándor - poetul simbol pentru spiritualitatea maghiară - scria într-o poezie de slavă închinată lui Lehel (conducător ungur legendar, pomenit în raidurile de jaf împotriva Vestului, spânzurat la Regensburg în 955): „Neamțule [...], trăsnetul să nu te omoare,/ Maghiarului să-i încredințeze această treabă”. În poezia Poporul maghiar, publicată în iunie 1848, același poet declară că doar maghiarul trebuie să fie stăpân în țară (adică în Ungaria Sfintei Coroane, compusă și din Croația, Slovacia, Transilvania, Voivodina etc., adică și din croați, slovaci, români, sârbi, germani, ruteni etc.), zice că zilele „neamțului”, comparat cu lipitoarea setoasă de sânge, sunt numărate, ca și ale altor popoare: „Oare să poruncească în țară neamțul, slovacul?/ Aici, unde atâția maghiari și-au dat sufletul?/ Sângele maghiar a cucerit cu glorie această glie/ Și milenii la rând au apărut-o maghiarii./ Doar maghiarul are aici drepturi de stăpân,/ Iar cel ce vrea să ni se urce în cap,/ Capul lui va simți pașii noștri,/ Și-i vom împlânta pintenii în adâncul inimii...”. În poezia Viață sau moarte, din același an, poetul național Petofi Sándor îi amenință pe „croați, germani, sârbi și români” cu sabia care „sclipește în mâna maghiarului”, îi face pe aceștia „corbi scârboși”, cu „inimi blestemate”, „hoardă” din care ungurii aveau să scurgă „ultimul strop de sânge” sau „cloacă de păduchi”, menită a fi devorată, firește, tot de vajnicii unguri. În altă poezie, numită în ziua de Anul Nou (este vorba despre 1 ianuarie 1849), Petofi îi numește pe străini și mai ales pe germani „hoardă de tâlhari”, „câini sângeroși”, dintre care nu avea să rămână în viață decât unul singur, doar ca să spună tremurând „Vai de cel ce nu-1 cinstește pe maghiar!”; invocarea finală a diavolului din această poezie ajunge să fie apocaliptică: „Acum Dumnezeu nu ne ajunge, căci el nu este destul de aspru; ție mă rog, iadule, în dimineața de Anul Nou: sădește în inimile noastre întreaga ta mânie, să nu cunoaștem îndurare până mai mișcă vreunul dintre nemernicii ăștia pe acest pământ”.

52. *Opinia academicianului este în consonanță cu cea a reputaților eminescologi Dimitrie Vatamaniuc, Alexandru Oprea, Theodor Codreanu, Ilie Bădescu, Nae Georgescu, care și-au dedicat viața publicării, editării și exegezei asupra publicisticii eminesciene.*

53. *Citatul din Mihai Eminescu exprimă viziunea jurnalistului și omului politic vis-a-vis de politica unei părți semnificative a elitei maghiare în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, într-o perioadă când toate popoarele europene, în special cele care locuiau pe teritoriul fostei monarhii Austro-Ungare, căutau să obțină un grad tot mai mare de autonomie și independență, fie față de Viena, fie față de Budapesta, cele două capitale ale imperiului dualist.*

54. *În istorie, sunt binecunoscute supliciile la care au fost supuși românii în Transilvania, în special după anul 1867, când Imperiul Habsburgic a devenit Imperiul Austro-Ungar, iar Parlamentul de la Budapesta a înăsprit condițiile de viață ale acestora, fiindu-le restricționate drepturile civile elementare, în special dreptul la educație și drepturile electorale. Istoriografia românească și străină a fost suficient de prolifică, subiectul fiind amplu cercetat și fiind suficiente studii și lucrări, pe care se bazează cele susținute de noi, din care putem exemplifica câteva.²*

55. *În scurtul fragment pe care l-am citat, care face parte din articolul „Ecuilibrul”, scris de Eminescu la 20 de ani, poetul și jurnalistul român demontează ficțiunea statistică care stă la baza revizionismului. Am menționat după publicarea citatului, crezând că e important de știut, din punct de vedere istoric, că Eminescu a fost urmărit de organele ungurești și dat în judecată pentru acest articol, motiv pentru care a trebuit să părăsească Austro-Ungaria. Astăzi, sunt chemați să dea socoteală cei care-1 citează!*

56. *Faptul că textul publicat a fost considerat de către Facebook ca necorespunzător ține exclusiv de aplicarea de către companie a politicii proprii, care are valoare de contract între companie (serviciul de social media) și utilizator (subsemnatul), supunându-se astfel regulilor dreptului civil, fiind un raport juridic de natură privată, care nu poate fi interpretat ca autoritate de lucru judecat vis-a-vis de o presupusă încălcare a unor norme de drept public (OG 137/2000).*

57. *Mi-am expus, conform principiului libertății de opinie și exprimare, punctul de vedere referitor la Codul Administrativ, respins de către CCR în anul 2018. M-am pronunțat din nou odată cu lansarea dezbaterei publice privind proiectul de Ordonanță de Urgență privind Codul Administrativ al României. Opiniile mele privitoare la Codul Administrativ, în mod special la art. 94, se bazează pe lecturarea textului legii, considerând că aceasta contravine Constituției României prin faptul că oficializează limba maghiară ca a doua limbă oficială în statul român, atât prin extinderea folosirii ei de la nivel local la nivel central, cât și prin eliminarea pragului de 20% pondere a minorităților naționale pentru ca limbile minorităților naționale (în caz particular, a minorității maghiare) să fie folosite la nivel local.*

58. *Părerea mea este confirmată și de contestațiile depuse la CCR privitoare la Codul Administrativ de către Președintele României și de către un grup de parlamentari din*

² A se vedea Istoria Românilor, voi. VII, tom II (De la Independență la Marea Unire), București, Editura Enciclopedică, 2003, pp. 293-354; Paul Brusanowski, Învățămintul confesional ortodox român din Transilvania între anii 1848-1918: între exigențele statului centralist și principiile autonomiei bisericești, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2010; Vasile Stoica, Suferințele din Ardeal, Bacău, Editura Vicovia, 2014; Vasile Netea, Istoria Memorandumului, București. 1947; <https://www.digi24.ro/special/campanii-digi24/coroana-de-otel/892-miscarea-memorandista-din-transilvania-613413> [accesat la 21.08.2019]. Lista poate continua, creațiile științifice în acest domeniu fiind foarte generoase.

diferite partide politice, contestații care se referă și la articolul 94 din Codul Administrativ. Reamintesc faptul că însăși Curtea Constituțională a României a respins în urma acestor contestații legea Codului Administrativ în anul 2018. Anexez textele acestor contestații precum și comunicatul emis de Forumul Civic al Românilor din Covasna, Harghita și Mureș, organizație reprezentativă a românilor din cele trei județe, privitor la această chestiune (vezi Anexa 3).

59. *Exprimarea opiniei personale cu privire la emiterea unei legi în limitele constituționale nu poate constitui un act de discriminare și incitare la ură, atât timp cât nu am făcut nicio referire, directă sau indirectă, la comunitatea maghiară sau la etnicii maghiari, și nici nu am folosit vreo expresie defăimătoare sau jignitoare.*

60. *Singurele entități care au fost criticate în text sunt Guvernul României, iar în subsidiar UDMR, întrebările retorice din postare fiindu-le adresate acestor două entități în exclusivitate, nicidecum comunității maghiare în ansamblul ei.*

61. *În ceea ce privește unele comentarii de la această postare, pe care le-am aprobat:*

62. *„limba română, unica stăpână” - se referă în mod clar la limba de stat, așa cum este ea consfințită de către art. 13 din Constituția României: „limba oficială este limba română”;*

63. *„Am auzit că atunci când au fost probleme în Târgu-Mureș, în '90 au început prin a refuza servirea românilor când vroiau să cumpere din magazinele acestea... Nu știu cât de reală este aceasta informație, dar așa am citit undeva recent”. Ca student la Târgu Mureș, am întâlnit o anumită atitudine refractară a unor comercianți de etnie maghiară, relatarea încadrându-se în limitele libertății de exprimare.*

64. *În concluzie, ceea ce am susținut prin afirmațiile mele **sunt posibilități reale și adevărate.***

65. *În cazul anexei 5, tot despre Codul Administrativ, reiterăm întemeierea opiniei noastre pe considerentele deciziei nr. 681/2018 a CCR. În ceea ce privește noua variantă a Codului Administrativ, care include o prevedere prin care UAT-urile în care cetățenii aparțin în proporție de **sub 20%** unei minorități naționale, autoritățile publice și instituțiile din subordine pot fi obligate prin hotărâre de consiliu local să folosească limba minorității naționale în raport cu aceștia, am adus argumente juridice, pentru care mă opun prevederii propuse de coaliția de guvernare.*

66. *Propunerea încalcă prevederile art. 13 din Constituția României privind limba oficială, precum și dispozițiile art. 120 alin. 2 din Constituție: „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale **au o pondere semnificativă** se asigură folosirea limbii minorității naționale respective în scris și oral în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate, în condițiile prevăzute de legea organică”. Practic, nu se mai are în vedere criteriul constituțional al ponderii semnificative a cetățenilor aparținând unei minorități naționale, criteriu esențial care angajează obligația asigurării folosirii limbii minorității naționale în relațiile cu autoritățile administrației publice locale și cu serviciile publice deconcentrate (vezi Anexa 3).*

67. *Totodată, se încalcă prevederile art. 7 din Legea nr. 282/2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Strasbourg la 5 noiembrie 1992: „Prin sintagma zonă în cadrul căreia o limbă regională sau minoritară este folosită, prevăzută la art. 1 paragraful b) din Cartă, se înțelege unitățile administrativ-teritoriale în care o limbă regională sau minoritară **este folosită de cel puțin 20%** din numărul locuitorilor acelei unități administrativ-teritoriale ”.*

68. La fel ca în cazul anterior, critica nu este adresată minorității maghiare, ci unor reprezentanți politici.
69. Textul din anexa 6 nu face nicidecum referire la comunitatea de etnie maghiară, ci exclusiv la „extremiștii maghiari”, prin aceasta înțelegându-se acei membri ai unor organizații care promovează idei de natură totalitară și anti-democratică, promovând cultul personalității unor criminali de război și care incită la ură împotriva românilor, și „politicienii maghiari și români trădători”, referirea făcându-se exclusiv la reprezentanții clasei politice.
70. În ceea ce privește fenomenul maghiarizării, despre perioada 1940-1944 istoricii s-au pronunțat deja pe această temă în nenumărate rânduri, existând opinia unanimă că în Ardealul de Nord a fost instaurat un regim totalitar, responsabil de atrocități și crime împotriva românilor și evreilor, care a urmărit surparea identității naționale a populației non-maghiare.
71. Menționez că în articolul de la anexa 6 nu am afirmat că înainte de 1989 județele Covasna și Harghita aveau o populație preponderent românească, ci că înainte de 1989 erau mai mulți români decât sunt în zilele noastre. Atrag de asemenea atenția asupra intenției unor lideri ai minorității maghiare de a constitui o regiune teritorial-autonomă sub denumirea de „Ținutul Secuiesc”, fapt care aduce o gravă atingere siguranței naționale a României, prin caracterul profund neconstituțional al acestei entități de tip enclavă etnică autonom-teritorială ce se dorește a fi declarată de facto și de jure. La fel ca la punctul 4.2 anexez o serie de documente, texte referitoare la fenomenul maghiarizării.
72. În ceea ce privește situația actuală, cităm în această chestiune următoarele studii:
73. Raportul comisiei parlamentare de audiere a persoanelor care, după 22 decembrie 1989, au fost nevoite să-și părăsească locul de muncă și domiciliile din județele Harghita și Covasna. Raportul este cunoscut în mod generic sub numele de Raportul Harghita-Covasna, elaborat în 1991.
74. Studiul sociologic „Slăbirea comunității românești din Harghita-Covasna”, întocmit de Centrul pentru Studii Etnice al Academiei Române, sub coordonarea profesorului universitar Radu Baltasiu.
75. Studiul „Evoluția secuizării românilor din Arcul Carpat”, scris de Dr. Mihai Racovițeanu
76. Cronică bisericii ortodoxe Bățanii Mari (1925-1940)
77. Studiul „Despre evoluția secuizării românilor din Arcul Carpat”, scris de Mihai Racovițan, publicat în Revista Angvistia.
78. - recenta rezoluție a participanților de la Universitatea de Vară Izvorul Mureșului, ediția a XVII-a, care a avut loc în perioada 11-17 august a.c., sub egida Ministerului Culturii Naționale, având ca organizatori asociațiile reprezentative ale românilor din zonă. Rezoluția³ este disponibilă aici (<https://bit.ly/2Zjss6P>), precum și în probatoriul anexat (vezi Anexa 1).
79. Totodată, chiar C.N.C.D. a sancționat discriminările unor politicieni locali UDMR împotriva românilor din județele Harghita, Covasna și Mureș, prin hotărârile nr. 367/24.06.2019, nr. 539/04.10.2017, nr. 715/13.12.2017, nr. 180/02.03.2016, nr. 367/24.06.2019.
80. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție (ÎCCJ), prin hotărârea nr. 56/22.02.2012, a motivat decizia prin care a admis recursul declarat de fostul secretar al

³ <http://infopmt.ro/52774-rezolutia-universitatii-de-vara-de-la-izvoru-muresului-autoritatile-de-la-bucuresti-esueaza-proteia-pe-romanii-de-nretutindeni.html>

comunei Valea Crișului și a anulat o hotărâre a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) care impunea obligativitatea cunoașterii limbii maghiare pentru un post de conducere dintr-o primărie din județul Covasna.

81. Reiterăm în ceea ce privește anexa 7 argumentele referitoare la existența fenomenului maghiarizării, precum și a miilor de victime ale regimului horthyst din Ardealul de Nord. Este dreptul nostru, garantat în baza libertății de conștiință, să îi plângem, să îi onorăm și să îi comemorăm pe acești morți, care sunt victime ale totalitarismului.

82. Fotografiile atașate postării sunt din satul Vârghiș, jud. Covasna, respectiv Doboș, jud. Harghita, cimitirul ortodox din Doboș purtând în modul cel mai clar cu putință amprenta fenomenului de maghiarizare, numele românești fiind scrise pe cruci în varianta lor maghiarizată, decedații fiind însă etnici români. Atașez în acest sens în anexă studiul sociologic efectuat sub egida Academiei Române, în coordonarea domnului prof.univ. Radu Baltasiu (vezi Anexa 1).

83. În anexa 8 ne-am referit exclusiv la „așa zișii oficiali” ai Casei de Cultură din Gheorgheni, nicidecum la populația maghiară din municipiu.

84. În fapt, redau opinia unui prieten, pe care o împărtășesc, privitoare la desfășurarea unui spectacol la Casa de Cultură din Gheorgheni, jud. Harghita. Opinia noastră este aceea că nu a fost normal ca spectacolul de muzică folk să se desfășoare pe holul respectivei instituții, atât timp cât sala de spectacol nu era ocupată de altă activitate. Detaliile tehnice privitoare la imposibilitatea deschiderii acelei săli au fost în opinia noastră nerelevante. Pe rețelele de socializare au apărut mai multe opinii ale participanților la acel spectacol, care coincid cu ale noastre.

85. Textul de la anexa 9 reprezintă o preluare a unui articol din ziarul Curentul din 2001, în care este descrisă o rețea privată de educație finanțată din bani ai unor fundații private, care acționau fără vreun aviz din partea Ministerului Educației Naționale, cu încălcarea Legii învățământului în vigoare la acel moment, adică Legea 84/1995. Printr-o cercetare a portalului instanțelor de judecată și a presei vremii, nu am identificat niciun proces de presă prin care redacției ziarului Curentul sau autorului articolului să i se fi imputat de către o instanță o culpă în materie civilă delictuală și să se dovedească astfel că informațiile din articol ar fi incorecte și defăimătoare la adresa comunității maghiare.

86. Pentru mai multe detalii pe această temă, vezi Anexa 2.

87. Ținta stilului retoric al textului din anexa 10 sunt reprezentanții Ministerului Apărării al Ungariei („domnii de la Budapesta”), iar opinia exprimată despre situația Cimitirului Internațional de la Valea Uzului a fost realizată în limitele libertății de exprimare.

88. Conform comunicatului Oficiului Național pentru Cultul Eroilor, cele 600 de cruci ale militarilor maghiari nu au avut avizul acestei instituții (vedeți anexa cu textul comunicatului). Cele 600 de cruci nu au avut de fapt niciun fel de aviz, precum reiese chiar din afirmațiile de la punctul 4.10 făcute de reclamantul meu, acesta afirmând că cele 600 de cruci nu au avut nevoie de aviz.

89. Cele 52 de cruci ale eroilor Armatei Române au fost ridicate în Cimitirul Internațional al Eroilor Valea Uzului de către Primăria orașului Dărmănești, cimitirul aflându-se pe raza orașului Dărmănești, conform actelor emise de Oficiul de Cadastru al jud. Bacău. Acest fapt a fost confirmat recent chiar de Primăria comunei Sânmartin, jud. Harghita, care a emis către Primăria Dărmănești o cerere de avizare a unor manifestări comemorative ce au avut loc în Cimitirul Internațional al Eroilor Valea Uzului, în data de 26 august anul curent.

Primăria Sânmartin recunoaște astfel că acest cimitir aparține de orașul Dărmănești, jud. Bacău. De altfel, președintele Consiliului Județean Harghita a fost amendat de către Poliția Orașului Dărmănești jud. Bacău, cu prilejul organizării unei manifestații ilegale în Cimitirul Internațional al Eroilor Valea Uzului, pe care a organizat-o, împreună cu alți lideri UDMR, în data de 6 iunie 2019.

90. Conform Asociației Cultul Eroilor Bacău, în Cimitirul Internațional al Eroilor Valea Uzului se află îngropați 149 de eroi aparținând Armatei Române, acest lucru fiind dovedit de documentele din Primul Război Mondial, din perioada interbelică și postbelică. În registrele Societății Cultul Eroilor din perioada 1926-1927 se află numele celor 149 de militari români, faptul fiind reconfirmat și de inventarul realizat de Armata Română la data de 16.01.1985. În sprijinul celor afirmate mai sus, alătur anexa 10.

91. Textul din anexa 11 aduce critici exclusiv, președintelui Consiliului Județean Harghita și președintelui Consiliului Județean Covasna, nicidecum comunității maghiare din România.

92. În acest text, îmi exprim opinia personală în disputa teritorial-administrativă între județele Harghita și Bacău privitoare la localitatea Cheile Bicazului, făcând o paralelă cu disputa dintre cele două județe privitoare la Cimitirul Internațional al Eroilor Valea Uzului. Cele două dispute nu sunt încă definitive din punct de vedere juridic, instanțele de judecată urmând să-și spună cuvântul.

93. Anexa 12 vizează exclusiv „planul liderilor structurilor maghiare”, deci nici măcar structurile (organizațiile) maghiare, cu atât mai mult nu aduce atingere întregii populații maghiare. Faptul că liderii UDMR și ai altor formațiuni politice maghiare din România au militat în mod constant pentru autonomia „Ținutului Secuiesc” este un fapt de notorietate, binecunoscut opiniei publice românești.

94. În opinia mea, actualele dispute teritorial-administrative pentru unele localități care s-au aflat în anumite perioade istorice pe linia graniței fostului Imperiu Austro-Ungar, în cadrul acestuia, și care trasează ”granițele” actualului concept de autonomie teritorială ale ”ținutului secuiesc”, nu sunt întâmplătoare. Opinia este întemeiată atât pe această ciudată coincidență, cât și pe declarațiile și obiectivele politice ale unor lideri UDMR, din care rezultă intenția clară și asumată, de altfel, de constituire a unei regiuni autonome sub denumirea de ”ținut secuiesc”, formată din județele Harghita, Covasna și parțial Mureș. În urma unei logici elementare, rezultă că dorita extindere teritorial-administrativă a județului Harghita, spre cuprinderea localităților aflate acum în dispută juridică cu jud. Bacău, se încadrează în strategia ”reîntregirii” ”ținutului secuiesc”, preconizată autonomie teritorială urmând a se obține după ce acest teritoriu, preconizat a fi autonom, redevine ”întreg”.

95. În aceeași cheie, am relatat în anexa 13 despre o manifestație care a avut loc la Piatra Neamț, în semn de protest față de „dorința unor lideri UDMR” de a schimba granița dintre județele Harghita și Neamț.

96. Textul publicat de mine care se regăsește în anexa 14 este o critică adusă politicii revizioniste a guvernului liberal FIDESZ al lui Viktor Orban, ai cărui reprezentanți, ca și Orban în persoană, au afișat în nenumărate rânduri harta Ungariei Mari și au vorbit cu diverse ocazii despre „recuperarea” teritoriilor care au fost la un moment dat în componența Regatului Maghiar și care astăzi sunt parte din România, Ucraina, Slovacia, Serbia ș.a.m.d. Tocmai de aceea am făcut referire la Ungaria, politica statului maghiar fiind făcută de către actuala guvernare. Totodată, criticile aduse s-au îndreptat către UDMR, care își coordonează politicile cu reprezentanții guvernului de la Budapesta. Afirmatia

„ungurii [...] «doar» ne pun granițe în interiorul țării, «doar» depopulează Centrul României de români” este un răspuns ironic adresat celor care ironizează la rândul lor situația românilor din Harghita și Covasna, considerând că reprezentanții UDMR nu săvârșesc niciun abuz. Din context, reiese în mod clar faptul că situația se referă la liderii politici din guvernul de la Budapesta și aleșii politici locali ai UDMR.

97. Referitor la încadrarea celor sesizate sub incidența O.G. 137/2000, reclamatul susține că, din analiza textelor publicate de către acesta pe facebook, nu reiese niciunde că a făcut vreo deosebire, excludere, restricție sau preferință pe bază de etnie sau religie cu scopul sau efectul restrângerii, înlăturării recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

98. Ba din contra, consideră că a făcut întotdeauna apel la legalitate și la respectarea Constituției României și a legislației în vigoare, căutând să înlăture situațiile de inegalitate de tratament în cadrul autorităților locale și instituțiilor publice dintre cetățeni.

99. Reclamatul consideră că ar fi putut fi acuzat de discriminare dacă, în calitatea sa de medic stomatolog, ar fi refuzat pacienții sau angajații maghiari, catolici sau luterani, însă nu a făcut niciodată o astfel de faptă. Or, din poziția sa, nu avea cum să restrângă, să înlăture recunoașterea, folosința sau exercitarea unor drepturi ale altor con-cetățeni.

100. Din petiția adresată CNCD și din probatoriul anexat nu reiese sub nicio formă întrunirea elementele constitutive ale unei fapte de discriminare.

101. Reclamatul a argumentat și din perspectiva incidenței art. 2, alin. 4: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

102. Acesta consideră că nu se poate susține că a avut un comportament activ sau pasiv care să fi defavorizat nejustificat sau să fi supus unui tratament injust sau degradant o persoană sau un grup de persoane. „Subiectul pasiv” nu poate fi Fundația reclamată și nici vreun membru al comunității etnice maghiare, pentru că nu s-a referit la aceștia, ci exclusiv la reprezentanții politici români și maghiari (UDMR, Consiliul Național Secuiesc etc.).

103. De asemenea, nici nu se poate reține aplicarea art. 2 alin. 5: „Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statul de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.”

104. Față de problematica comentariilor realizate de către terți, reclamatul susține că, în ceea ce privește dispozițiile art. 12 din Legea 365/2002 (care transpune Directiva 2000/21/CE), precum și decizia CEDO pronunțată în cauza Delfi c. Estoniei, acestea se aplică exclusiv furnizorilor de servicii (acestea fiind subiectul de drept căruia i se adresează ambele), respectiv persoanelor juridice din spatele site-urilor sau administratorilor site-urilor, iar nicidecum utilizatorilor acestora. Prin urmare, reclamatul susține că nu i se poate reține în niciun fel culpa de a nu modera comentariile care sunt adresate de către terțe persoane la postările sale de pe platforma social-media Facebook, ci întreaga responsabilitate juridică revine, din perspectiva dispozițiilor și a deciziei anterior

menționate, strict Facebook Inc., cu sediul în 1 Hacker Way (1601 Willow Road), Menlo Park, California, Statele Unite ale Americii. Totodată, responsabilitatea comentariilor publicate revine fiecărui autor în parte. Altfel, dreptul unora de a comenta la postările altor utilizatori ar putea fi folosit în mod abuziv și nerezonabil, în vederea tragerii pe nedrept la răspundere a celor din urmă, deși fapta căreia i se poate reține vreo responsabilitate civilă aparține în mod firesc exclusiv celor dintâi. Libertatea de exprimare în jurisprudența CEDO relevantă cauzei⁴

105. Articolul 10 paragraful 2 al Convenției lasă foarte puțin loc restricțiilor care vizează discursul politic sau dezbaterile asupra unor chestiuni de interes general (Lingens c. Austriei, Castells c. Spaniei, Thorgeir Thorgeirson c. Islandei).

106. Este fundamental, într-o societate democratică, să fie protejată desfășurarea liberă a dezbaterilor politice. Curtea acordă cea mai mare importanță libertății de exprimare în contextul dezbaterii politice și consideră că nu s-ar putea aduce restricții unui discurs politic fără motive imperioase. A permite restrângerea libertății de exprimare în domeniul discursului politic într-un caz sau altul ar afecta, fără îndoială, respectarea libertății de exprimare în general în statul vizat (Brasilier c. Franței; Feldek c. Slovaciei).

107. În evaluarea proporționalității unei ingerințe în exercitarea libertății de exprimare trebuie să se distingă cu grijă între fapte și judecăți de valoare. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrație a exactității lor (De Haes et Gijssels c. Belgiei). Pentru judecățile de valoare, obligația de a le dovedi este deci imposibil de îndeplinit și aduce atingere libertății de opinie, element fundamental garantat de articolul 10 (Jerusalem c. Austriei; Brasilier c. Franței).

108. În ceea ce privește limitele criticii admisibile, ele sunt mai largi cu privire la un om politic, care acționează în calitate de persoană publică, decât cu privire la un simplu cetățean. Un om politic se expune inevitabil și conștient unui control atent al faptelor și gesturilor sale din partea ziariștilor, a organizațiilor neguvernamentale, ca și a masei de cetățeni, și trebuie să arate o mai mare toleranță în această privință. (Oberschlick c. Austriei (nr. 1) ; Vereinigung demokratischer Soldaten Österreichs și Gubi c. Austriei).

109. Limitele criticii accesibile sunt mai largi cu privire la guvern decât cu privire la un simplu cetățean, sau chiar la un om politic. Într-un sistem democratic, acțiunile sau omisiunile guvernului trebuie să fie plasate sub controlul atent nu numai al puterilor legislative și judiciare, ci și al opiniei publice. (Ozgur Gundem c. Turciei, Incal c. Turciei; Ceylan c. Turciei; Raichinov c. Bulgariei).

110. În privința funcționarilor, Curtea a recunoscut de asemenea că limitele criticii admisibile erau mai largi decât în privința unor simpli cetățeni, chiar dacă nu li se pot aplica aceleași criterii ca și oamenilor politici (Oberschlick c. Austriei (no 2); Janowski c. Poloniei; Nikula c. Finlandei).

111. Particularii și asociațiile private se expun unui control minuțios atunci când coboară în arena dezbaterii publice (Jerusalem c. Austriei). Asociațiile se expun unui control minuțios atunci când coboară în arena dezbaterii publice și în consecință trebuie să facă dovada unei mai mari toleranțe față de criticile formulate de opozanții lor cu privire la obiectivele lor și la mijloacele folosite pentru atingerea acestora (Paturel c. Franței).

112. Reclamatul susține că acuzațiile care i se aduc de către petent sunt supuse

⁴ A se vedea <https://www.iuridice.ro/38392/analiza-iurispndientei-cedo-articolul-10-libertatea-de-expriiire-iv-necesara-intr-o-societate-democratica-v-1.html>.

subiectivismului, ba mai mult sunt tributare unei mentalități etnocratice. Președintele fundației petente, care se prezintă ca apărător al drepturilor omului, este un susținător acerb al eliberării celor doi cetățeni români de naționalitate maghiară, Beke Istvan și Szocs Zoltan, care au avut intenția să atenteze la viața sa și a altor români în anul 2015, cu prilejul aniversării, la Târgu Secuiesc, a Zilei Naționale a României. Acesta menționează că cei doi ispășesc la ora actuală o pedeapsă privativă de libertate, fiind condamnați definitiv pentru acte de terorism.

113. Reclamatul declară cu tărie faptul că toate acțiunile și scrierile sale au fost pentru afirmarea și apărarea identității naționale românești, nefiind îndreptate împotriva unei etnii anume. Faptul că, în diverse moduri, s-a manifestat împotriva direcției de acțiune și de concepție a unor lideri, reprezentanți ai comunității maghiare, nu înseamnă, în opinia sa, că a blamat întreaga etnie maghiară. Acesta susține că a atras atenția asupra unor aspecte istorice ce țin de fenomenul maghiarizării, documentat de nenumărate studii istorice și sociologice, nu presupunând de asemenea că generalizează vina acestui fapt asupra minorității maghiare.

114. Reclamatul susține că a constatat că este acuzat de fundația petentă de “comportament discriminativ, degradant și hărțuitor față de comunitatea maghiară din țară”, în virtutea unor interpretări tendențioase și răstălmăciri provocatoare, acesta consideră că, față de activitatea sa patriotică.

115. Astfel, reclamatul solicită C.N.C.D. să ia act că activitatea sa patriotică, pusă în slujba neamului românesc, este în totală concordanță cu legea fundamentală a țării, Constituția României, precum și cu toate legile subsecvente care reglementează promovarea, respectarea și apărarea valorilor naționale, istorice, culturale, identitare, morale și spirituale ale neamului românesc.

116. Acesta precizează că, întotdeauna și fără echivoc a respectat, respect și va respecta valorile și religia comunităților etnice conlocuitoare pe teritoriul României. Este de notorietate publică că toate acțiunile patriotice pe care le-a întreprins, inclusiv cele realizate în colaborare cu autoritățile statului, s-au desfășurat în bune condiții, pașnic și non-conflictual. Toate acestea au fost apreciate de-a lungul timpului, inclusiv de etnici maghiari, iar în acest sens există o multitudine de mărturii.

117. Astfel, în opinia sa, sesizarea formulată de către Fundația petentă vădește intenția acesteia de a crea o stare conflictuală prin acuzațiile ce i se aduc, realizată prin interpretări și răstălmăciri răutăcioase, tendențioase și chiar șovine la adresa sa.

118. Acesta consideră un act de rea-credință din partea acuzatorilor săi denaturarea situației de fapt, prin omiterea prezentării întregii sale activități, raportată la comunitatea maghiară din România, așa cum acesta a arătat mai sus.

VI. Motivele de fapt și de drept

119. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează să analizeze calitatea procesuală activă a petentei în fața C.N.C.D.

120. Conform prevederilor art. 5 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor: *”Petentul este persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea faptei de discriminare împotriva sa”*.

121. Potrivit dispozițiilor art.7 alin. 1 din Ordinul C.N.C.D. nr. 144/2008 privind Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor “persoana interesată este fie persoana care se consideră discriminată și sesizează Consiliul cu privire la săvârșirea unei fapte de discriminare împotriva sa, fie una din persoanele prevăzute la art. 8 alin.1 și 2 sau alte persoane care au un interes legitim în combaterea discriminării și reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare”.

122. Din lecturarea actului normativ O.G. 137/2000R, reținem că legiuitorul intern a oferit calitate procesuală activă în fața C.N.C.D. doar persoanei asupra căreia s-a produs discriminare sau/și organizațiilor neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării.

123. Prin urmare, înțelegem că legiuitorul intern practic a limitat persoanele care au calitatea procesuală activă în fața C.N.C.D (din prisma unui interes legitim) la persoana asupra căreia s-a manifestat discriminare și/sau organizațiile neguvernamentale care au ca scop protecția drepturilor omului sau care au un interes legitim în combaterea discriminării, ceilalți subiecți activi ai discriminării având calitatea procesuală activă doar în fața instanței de judecată care poate constata fapta de discriminare și restabilirea situației anterioare discriminării.

124. În speța de față, petentul a depus datele din Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial din obiectivul fundației în cauză este de promovare a valorilor spirituale regionale, cunoașterea, păstrarea și dezvoltarea tradițiilor regionale, sprijinirea și susținerea utilizării limbii materne ca element esențial al culturii, în toate domeniile vieții.

125. Față de obiectul petiției, care reclamă publicarea unui articol care afectează comunitatea maghiară, având un caracter degradant și hărțuitor față de comunitatea maghiară și cea catolică din țară și de incitare la ură și discriminare împotriva Ungariei, obiectivul fundației fiind de o altă natură, Colegiul director constată că petenta nu are calitate procesuală activă în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

126. Astfel, prin raportare la prevederile legale mai sus menționate, o persoană poate fi calificată ca având calitate procesuală activă în fața C.N.C.D. numai dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- ✓ Existența unui interes legitim în combaterea discriminării;
- ✓ Existența calității de reprezentant al unei persoane, grup de persoane sau comunitate împotriva căreia s-a săvârșit o faptă de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției lipsei calității procesuale active;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări online din data de 08.04.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 04.05.2020

ML/AB

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.